

Ὁ Νικήτας τὴν ἔνωσιν τῶν δύο κεχωρισμένων Ἐκκλησιῶν ἐφιέμενος ὑποκλίνεται πῶς διὰ τοῦ συγγράμματος τούτου τοῖς δόγμασι τοῖς λατινικοῖς καὶ διὰ τοῦτο κατακρίνει αὐτὸν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης Νεῖλος ὁ Καβάσιλας ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος συγγράμματι αὐτοῦ λέγων. „Τίς γὰρ ἀγνοεῖ Νικήταν τὸν ἡμέτερον; ἡμέτερος γὰρ Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος ὢν, εἰ καὶ τῇ δόξῃ τῇ περὶ τοῦ Πνεύματος Λατίνοις μὲν καὶ σφόδρα οἰκεῖος, ἡμῖν δὲ πολέμιος, οὗτος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δευτέρῳ διαλόγῳ κτλ. (α). Ἄλλ' ὅτι τὴν ἐν τῷ Συμβόλῳ προσθήκην ἀπηνάινετο ὁ Νικήτας μάρτυς αὐτὸς ὁ πρόλογος τοῦ βιβλίου ἔνθα λέγει, „Ὁ μὲν (Λατῖνος) μαθὼν ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων δεῖν ἀναγκαίως εἶναι μηκέτι ἐν τῷ ἁγίῳ Συμβόλῳ συνεκφωνεῖν τὸ ἐκ τοῦ Υἱοῦ“· ὁμολογεῖ δὲ καὶ ὁ Βησσαρίων ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξιον τὸν Φιλανθρωπηγὸν ἐπιστολῇ αὐτοῦ παρ' Ἀλλατίῳ de Consens. p. 706. Ἀντίγραφον τοῦ συγγράμματος τοῦ Νικήτα σώζεται ἐν τῇ ἐν Φλωρεντία Λαυρεντινῇ βιβλιοθήκῃ.

Νικήτας Χωνιάτης ἐγεννήθη ἐν Χώναις, πόλει τῆς Φρυγίας, ἐξ ἧς ἀναχωρήσας, νέος ἔτι ὢν, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾗ ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος γεραιτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ, τοῦ μετὰ ταῦτα μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Ὑπῆρξε Λογοθέτης τῶν σεκρέτων, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, προκαθήμενος τοῦ κοιτῶνος, μέγας Λογοθέτης, ἔφορος καὶ κριτὴς τοῦ βήλου. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔφυγεν εἰς Νίκαιαν, ἔνθα καὶ ἀπέθανε μετὰ τὸ ἔτος 1206 (β). Ὁ Νικήτας κατέλιπεν ἐκτεταμένον θεολογικὸν σύγγραμμα κατὰ αἱρέσεων τῇ

(α) Χειρόγρ. Μονάχου ὑπ' ἀριθμὸν 28 σελ. 160.

(β) Dr. Ellissen Michael Akominatos von Chonä, Erzbischof von Athen. Göttingen 1846.

